

נארי עולם

גאליים
גילינו על מה
רבים הכוכבים
מאחורי הקלעים

12
עמודי
שיק, שוק
וסטייל!

XO

נתכסו
בפראצי

יאנה יוסף בביקיני
מיכאל אלוני בולס
מיה דגן בשיא ההריון
נטלי דדון מסתפרת
שי גבסו רוכב
ועוד ועוד...

+

סטייל
עלמה
זק
מדגמות

טלוויזיה
אמנון לוי
ממחזר את
השד העדתי

מוזיקה
סלינה גומז,
צאי לנו
מהראש

סינמסקופ
"פסיפיק
ריים", יש לך
טיימינג גרוע

הדוד
המלכותי
הנסיך הארי
יהיה הדוד
המופרע של
ג'ורג' הקטן

בתפקיד אנדרס

דיברנו עם **דודו ארז** ויהן ברלד על
"חיות לילה", התוכנית החדשה
שלהם. כצפוי, ארז היה מאופק,
ברלד היה פרוע, קיצוני ומטורלל

חנה ריבר
הסבתא שלגמרי גונבת את
ההצגה ב"שטיסל". ראיון

ביליון 10 ש"ח ללא מע"מ 8.50 ש"ח
7-1.8.2013 1250

9 771565 062642 3 1

כשמקשיבים לדודו ארז מתרשמים שהוא איש שמאמין שהומור זה עסק רציני. כשמקשיבים לפרטנר שלו ב"חיות לילה", ירון ברלד, מקבלים בליל מרתק של כנות, פנטזיה, פרודיה ואולי גם איתותי אזהרה. הממצאים המלאים - הסקס ששבר לבחורה ההיא את הצלע, הגעגועים לאקסית, הקביעה שהוא הקומיקאי הכי מצליח בארץ, השטרות בסלון והתובנות על תפקיד השומן בקומדיה שלו - לפניכם

- מאת הילו גלזר
- צילום רונן אקרמן
- סגנון אנה קרפונוב

הסדנת פלאחים

כתבת השער

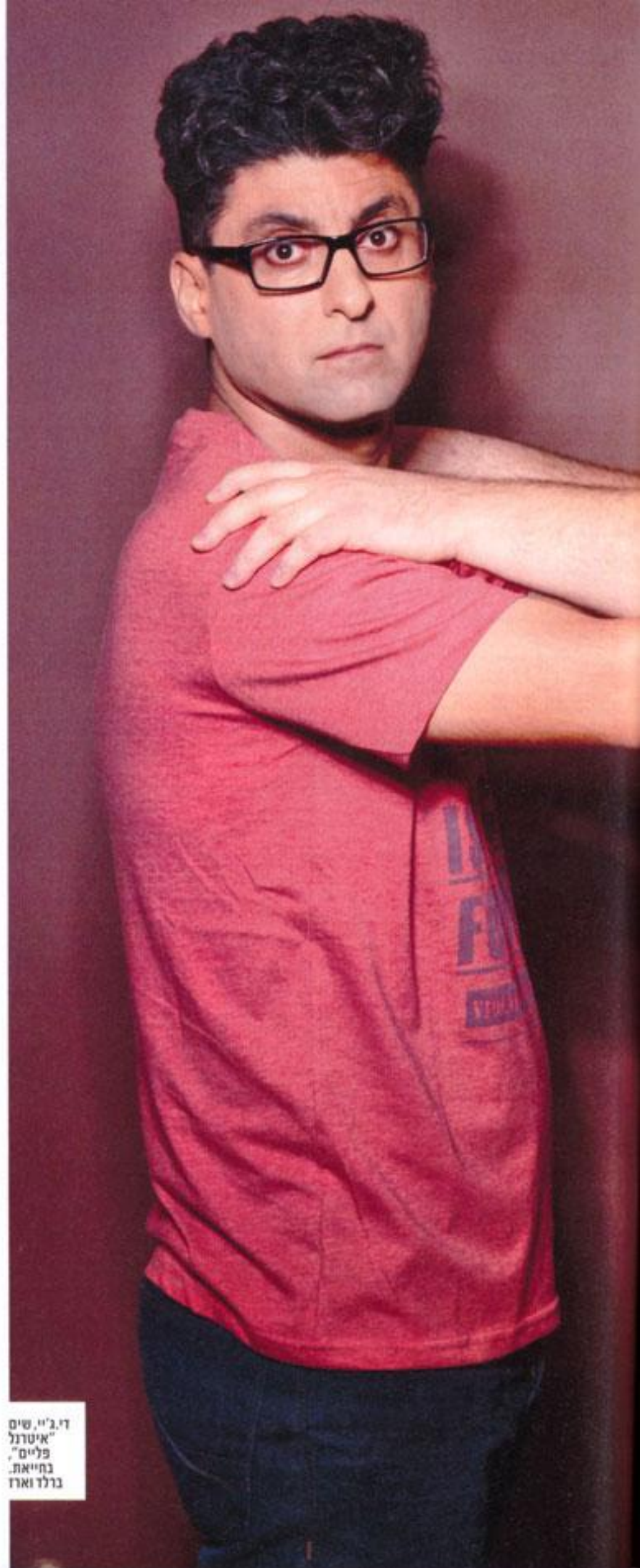
מ

יד בסיום הסשן שלי עם **יון ברנד**, שכלל שתי פגישות, גיחה לספסל במתחם נגה ביפו (ברנד חשש שבבית הקפה עלולים לצותת לנו), נסיעה במכונית שלו (ברנד הציע טרמפ) וביקור קצר אצלי בדירה (ברנד הסניב שהוא רוצה לבדוק את הנדל"ן באזור), ושהתאפיין בתנודות חדות בין שאגות אימתניות לגילויים מכוזרי לב של חוסר ביטחון ("בכלל לא הצלחתי להצחיק אותך", "אתה כבר לא אוהב אותי"), הוא הרים טלפון, "תשמור עליי, אח שלי", ביקש, "ממילא מחר אני מתאבד", לכאורה משפט כזה הוא בבחינת נורית אוהרה שמחייבת עיתונאי לבחון מחדש את מצבו המנטלי של המרואיין ומעמידה בסימן שאלה את כשירותו לכל העסק. מצד שני, מי שעוקב אחרי ברנד יודע שרפליקת ה"מחר אני מתאבד" היא מוטיב חוזר בהופעות שלו והיא מבליחה גם בתוכנית הלייט נייט החדשה שלו ושל **החזן אורז**, "חיות לילה", שהיא העילה למפגש בינינו. מצד שלישי, נסו פעם אחת להיות איתו באותו רכב ברנד חותך, גונב פניות אסורות, מדפדף באלבום התמונות של הסמארטפון ובאופן כללי נראה כמי ששועט במסלול הבטוח לאסון, מבלי שזה ממש מזיז לו. מצד רביעי, ואחרון, הרי מי לא מכיר את ברנד - איש של מחוות רעשניות, קיצוניות, שניזון מכאוס, ושהטירוף הוא כשמן בגלגלי הקומדיה שלו.

אז מה עושים? הולכים על מתווה ביניים, הליך כידורגי של ברירה וגיפוי, ובמידה רבה בוחרים שלא לבחוח אין דבר מרגיז יותר מאדם האומר "שמעתי סיפור מדהים, אבל אני לא יכול לגלות", קל וחומר כשמדובר בעיתונאי שלגלות זו מהות העבודה שלו; אבל במקרה הזה נראה שאין מנוס. לכן, נתחם גדולים מהשיחות עם ברנד לא תוכלו לקרוא כאן. לעיתים מפני שאמר משהו ומיד והתחרט, ביקש שהדברים יישארו לא לציטוט; במקרים אחרים שינה גרסאות באופן שלא מאפשר להתחקות אחרי האמת; משום שחלק מהווידויים הם סנסציוניים, אבל עשויים לגרום לו נזק; ואת חלקם הנייר פשוט איננו סובל.

סיפור הבשלתו המאוחרת של ברנד כבר נפרש בהרחבה בכמה הודמנויות. הוא בן 37, במקור מרמת השרון, שכיתת רגליים בין מועדוני סטנדרט אפ עוד בשלהי הניינטים. ההומור הפיזי שלו, שנשען על שימוש אינטנסיבי באביזרים, תמיד היה חריג בנוף בספטמבר 2000, שנייה אחרי התלקחות האינתיפאדה השנייה, הוא ואביו הותקפו בידי פורעים ערבים בעת שהיו בדרכם לארוחה משפחתית. ברנד הוגדר פצוע קל עד בינוני, אבל חוויית הכמעט-לינץ' לא הרפתה ממנו גם שנים אחר כך. הוא הסתגר בחדרון בבית הוריו, מיעט לתקשר עם סביבתו ופיתח אורח חיים התמכרותי: "היה לי אוברדוז מסמים ואלכוהול", סיפר בראיון ל"הארץ" לפני כשנתיים, "לקחתי קוקטייל קטלני. התחלתי לפרפר על הרצפה, שעה, יצא לי קצף לבן מהפה. משם הטיסו אותי לטיפול נמרץ. נשארתי חודש בבית החולים. היה די מצחיק, האמת".

מבין ההריסות נבט קומיקאי מוכשר ומשוכלל יותר, אבל גם כאשר הגיעו הצעות, דחה אותן ברנד בנימוק של חוסר בשלות. כשהגיעה הפנייה **מאלין דוד** מ"בובה של לילה", סוף סוף אמר כן, וההמשך ידוע: להיטי יוטיוב, הופעות מפוצצות, קמפיינים, והשתלבות בקאסט של "ארץ נהדרת" - הקמה

דו"ג"י, שים
"איטרנד
פליים",
נחייאת.
ברנד וארז

היום מדובר ברלד אחר. "קשה לי קשה להיות הכי הכי מצחיק, הכי חתיך, הכי חם. זה הכי קשה בעולם", אמר רגע לפני שנפרדנו, במין התבטאות חצי-אפוייה, אחת מיני רבות, שלא ברור אם מקורה במצוקה כנה, הומור עצמי, מגלומניה לשמה או הכל בבת אחת. אתה לא הכי, יש קומיקאים מצליחים ממוך, אמרת: "מבחינת כסף? כן. אבל מבחינת אנשים שאתה שואל ברחוב? לא נראה לי, השיב.

ככלל, זרם התודעה של ברלד הוא תשבץ קשה לפיצוח, מתסכל ובעל קשרים רופפים במקרה הטוב. "אני מרוויח בסך הכל איזה 400 אלף שקל בחודש", חשף מבלי שנשאל, ומיד הסתייג, "נראה לך? סתם צחקתי", וחתם ב"אני לא רוצה לצאת שוויצר". עכשיו נסו לברור בין אמת, לפנטזיה, לפרודיה. יש עוד: ברלד מראה לי תמונה שצילם בביתו, שבה נראה הסלון מכוסה בשטרות של דולרים - על הספות, על הרצפה ובכל מקום. כאשר אני מפקפק באותנטיות של הצילום, הוא מסביר שביים אותו כדי לחגוג את היציאה לעצמאות כלכלית. אבל במקטע אחר של השיחה הוא חוזר בו, טוען שהכל לגמרי בצחוק ושמדובר בתמונה גנרית שניתן לאתר בקלות בגוגל. כפי שהבחנו, קשה לחלץ מברלד תיאור קוהרנטי ומהימן של מצבו, והאמת היא ששום חובת דיווח לא חלה עליו, ובכל זאת, אפשר להיעזר בכמה פיסות עובדתיות כדי לקבל מושג חלקי על השינוי באורחות חייו מאז שהפך לקומיקאי מבוקש. במשך שנים, גם אחרי שפרץ עם "כובה", הוא שמר אמונים לאותה יונדאי ישנה ומתפרכת ששרדה בקושי את הפיגוע, והיה נוהג בה כשהיא עמוסה עד להתפקע בחפצים שבורים, חלודים וחסרי ערך, שבהם עשה שימוש בהופעות. בה בעת, התגורר בבניין מתפורר בשכונת שפירא בדרום תל אביב, כיס עוני של מבקשי מקלט ועובדי תעשיית המין ("זאת היתה דירה של 500 שקל לחודש, אפשר להגיד שהייתי הומלס שש שנים"). בשתי הגזרות האלה, ברלד השתרג משמעותית לאחרונה, אבל לא מדובר בקפיצת מדרגה מהון הראוותני. הינדאי הומרה במאזדה 6, רכב מנהלים סולידי, ואילו הכוד בשפירא הוחלף בדירת שלושה חדרים משופצת + גינה, אבל לא רחוק משם, בשכונת יד אליהו. "הייתי צריך להתקדם, זה נכון גם לגבי הדירה וגם לגבי האוטו. שניהם התאימו לאותה תקופה, אבל הרגשתי שאני תקוע. כמו שאתה דורך על ענבים יותר מדי ובסוף נפצע. אבל עברתי קרוב, לאזור לא יוקרתי, ככה אני שומר על עצמי". ובכל זאת, היום אתה במקום אחר.

"נכון, אני מיליארדר".

הראיון הזה נולד

במתכונת זוגית. דודו ארז (40) וירון ברלד, שמיזגים על ידי אותו סוכן וגם מריצים מופע משותף, לוקחים את הקשר צעד קדימה ומשיקים עכשיו את "חיות לילה", תוכנית אירוח לילית שעולה השבוע בערוץ HOT קומדי סנטרל (ביקורת תמצאו בעמ' 52). הנסיקה של ברלד רלוונטית מאוד למרקם היחסים ביניהם, בחיים וגם בתוכנית, בטח לאור השקט היחסי מכיוונו של ארז. אחרי שנים עמוסות במיוחד שבהן פורמט רדף פורמט - "קומי קומי", "מהדורה מוגבלת", "לילה בכיף", "טלוויזיה במיטבה", "זהירות, טלוויזיה", "ארץ נהדרת" - נוכחותו על המסך התמעטה משמעותית לאחרונה. אבל ארז, ועל כך מגיעות לו נקודות זכות, במקום לטשטש את ההבדלים הקרייריסטיים בינו לבין הפרטנר, בוחר דווקא להצביע עליהם. "אני הרי עשיתי הרבה דברים בטלוויזיה וברלד פתאום הגיח, אז ביחסים בינינו יש סוג של תמונת מראה, אנשים שנמצאים במקום אחר בחיים. חלק מהקונפליקט בתוכנית זה שהוא יורד עליי - 'תראה לאן הגעת, פתטי אחד, מראין אנשים ברכב ורוד באמצע הלילה, היית בפריים טיים והפכת לבושה וחרפה'. אז יש קונפליקט, אבל אין בו שום ממד של אגו". ארז לא היסס לאמץ תדמית של לוזר, בוודאי ביחס לברלד, כבר ב"סנאי סנאי", סדרת האינטרנט המשותפת שלהם במימון גולדסטאר. כך למשל, בקטע מתוסרט שבו השניים מתראיינים לביטאון של מתג'ס בכרמיאל וכל השאלות שמופנות לארז הן ברוח זו: "היית אומר שברלד הוא התקווה הגדולה של ההומור הישראלי?"; או: "האם המפגש עם ברלד שינה לך את החיים?". "מבחינתי, אם זה מצחיק או הכל כשר, גם כשברלד יורד עליי ליד עיתונאים ואומר: 'הקריירה שלך בשפל'. בקומדיה

אתה צריך לוותר על הרצון לצאת טוב ולחשוב רק על להצחיק, כל השאר זה פטפוטים, לא מעניין. מה זה משנה - עליית, ירדת היום זה אני, מחר זה הוא ומחרתיים עולה פרומו ושוב אתה בטלוויזיה, ברלד ואני ויתרנו במהלך השנים על המון דברים לטובת הקומדיה, ולא עשינו את זה כדי להיות מוכרים או להגיע לעמדה מסוימת, אלא כדי להשיג חופש אמנותי".

אפשר לזלזל בטיעוני החופש האמנותי של ארז ולטעון שבאמצעותם הוא מייפה את העובדה שהקריירה כרגע לא בשיאה, אבל דומה שיש בהם גם מידה רבה של אותנטיות. במהלך הצילומים לכתבה ארז מקבל טלפון מקולגה, שמפציר בו להשתתף בתוכנית אירוח מרכזית באותו ערב, אך הוא דוחה את ההצעה ומסביר שחשוב לו יותר להיות נוכח במשמרת עריכה של "חיות לילה". מה גם שבתוכנית הוא מנסה לא לצאת לגמרי פראייר. "די, אתה חייב לעשות דברים חדשים, יש תחושת מיצוי", הוא מתגרה בברלד כשזה יורה כמה מן הגאגים הידועים שלו - יונה, אינסטלטור מוגום. "זה עובד על אותו רעיון, הוא יורד עליי שאני בדרך למטה, ואני יורד עליו שהוא ממחור", מסביר ארז, "חלק מהדינמיקה זה לעקוץ זה את זה, אבל חשוב לציין שלא הלכנו רק למקומות הנוחים - משאלי הרחוב שלי, הגאגים שלו. יש בחיות לילה הרבה סוגות של קומדיה, התוכנית נפתחת בזה שאני מושך את ברלד מתוך חנות של פרופס (אביזרים), כך שיש פה סוג של מטאפורה".

הקונספט של התוכנית פשוט: הם משייטים בלילות עם ואן עטוף בפרווה ורדרדה, מארחים בו "כל מיני ווירדוז ונרניימס", כפי שמציג אותם ארז, ונותנים לאלכוהול לעשות את שלו. הם, אגב, לא שותים. ארז, משום שהוא משמש קבוע כנהג ("זה שרד מעברי כעורך דין, עצרו אותנו פעם אחת לבדיקת ינשוף אבל כמובן שלא מצאו כלום"), וברלד משום שגזר על עצמו גמילה מוחלטת מאז אותה שגרת אלכוהול וסמים שטיפח בזמנו ("מגיל 20 עד גיל 33 הייתי בתוך זה כל יום כל היום. הספיק לי").

כדי שהטאץ הלילי יהיה אותנטי, ואולי גם כדי להתיש את האורחים, הצילומים התקיימו בין 19:00 ל-7:00 בבוקר. "הגוף שלי עדיין מנסה לחזור לעצמו", אומר ארז.

סוג ההומור שלהם נמצא בשני קצוות הסקאלה. בעוד ארז הוא אמן האנדרסטייטמנט, בעל חיתוך דיבור דידקטי ושפת גוף מאופקת, ברלד הוא קרקס באיש אחד: "אנחנו לא מנתחים את זה יותר מדי, די ברור שאנחנו משלימים זה את זה", הוא אומר.

דודו, לפעמים נראה שברלד ממש מעיק עליך.
ארז: "יש בדינמיקה שלנו גם ממד של התעללות. הוא מציק, שובר את הגבולות, חודר לך למרחב. אבל הכל בשביל הקומדיה, גם כשהוא מרסס עליי ספריי חוטים או מתעטש עליי בפה מלא אוכל, יש בזה משהו מעבר".

יש שיגידו שזה סתם הומור וולגרי.
ברלד: "שימותו".

וברצינות?
"אני באמת ובתמים רוצה שיצחקו, ואם המחיר זה להיות שנוא על ידי חלק מהאנשים, אני מוכן לשלם אותו. אם אנסה שכולם יאהבו אותי, לא אהיה מצחיק, מי שלא אוהב אותי - עושה לי שירות טוב".

אמרת פעם בראיון שאתה מחפש את השקט. איך זה מסתדר עם זה שאתה כל הזמן מרעיש?

"זה שקט פנימי. כדי להצחיק אני מכניס מלא אלמנטים - הפתעה, טמטום, רוע, גועל, דברים שאסור, זעזוע. קשה לי להסביר את זה, אבל ברוחניות שלי יש הבדל בין החוויה של הצופה לחוויה של העושה. כשסטנדאפיסט עולה על הבמה, מיד כל העיניים בוחנות אותו - 'אנחנו כאן והוא שם'. אני מוותר על האגו, מוריד את עצמי אליהם וככה מוציא את עצמי מהטווח של השיפוטיות".

זאת אומרת, מקטין את עצמך.
"לא נכון. יש משהו נורא חצוף ביומרה לייצר הומור. משהו יושב, ואתה בא לו מול הרשתית ואמור לגרום לו לצחוק. ואם ניסית וזה לא הצליח, בכלל עצבנת אותו. כשאני עושה כל כך הרבה רעש, אני כאילו משהו אחר, לא בן אדם, כאילו אין עם מי לדבר. אבל זה לא שאני פראייר. לא צוחקים עליי, אני לא עומד מסכן על הבמה, אני מרוויח כסף. אני פשוט לא מאלה שעושים ואומרים 'אני המלך'".

מה הקטע של האצבע בפה?

ארז:
"יש בדינמיקה שלנו גם ממד של התעללות. אבל הכל בשביל הקומדיה. גם כשהוא מרסס עליי ספריי חוטים או מתעטש עליי בפה מלא אוכל, יש בזה משהו מעבר. יש שיגידו שזה סתם הומור וולגרי. ברלד: 'שימותו'. ווברצינות? 'אני באמת ובתמים רוצה שיצחקו, ואם המחיר זה להיות שנוא על ידי חלק מהאנשים, אני מוכן לשלם אותו. אם אנסה שכולם יאהבו אותי, לא אהיה מצחיק, מי שלא אוהב אותי - עושה לי שירות טוב'. אמרת פעם בראיון שאתה מחפש את השקט. איך זה מסתדר עם זה שאתה כל הזמן מרעיש? 'זה שקט פנימי. כדי להצחיק אני מכניס מלא אלמנטים - הפתעה, טמטום, רוע, גועל, דברים שאסור, זעזוע. קשה לי להסביר את זה, אבל ברוחניות שלי יש הבדל בין החוויה של הצופה לחוויה של העושה. כשסטנדאפיסט עולה על הבמה, מיד כל העיניים בוחנות אותו - 'אנחנו כאן והוא שם'. אני מוותר על האגו, מוריד את עצמי אליהם וככה מוציא את עצמי מהטווח של השיפוטיות'. זאת אומרת, מקטין את עצמך. 'לא נכון. יש משהו נורא חצוף ביומרה לייצר הומור. משהו יושב, ואתה בא לו מול הרשתית ואמור לגרום לו לצחוק. ואם ניסית וזה לא הצליח, בכלל עצבנת אותו. כשאני עושה כל כך הרבה רעש, אני כאילו משהו אחר, לא בן אדם, כאילו אין עם מי לדבר. אבל זה לא שאני פראייר. לא צוחקים עליי, אני לא עומד מסכן על הבמה, אני מרוויח כסף. אני פשוט לא מאלה שעושים ואומרים 'אני המלך'".

ארז: "הוא יורד
עליי שאני בדרך
למטה, ואני
יורד עליו שהוא
ממחזר"

ברלד ורחו
גם בוידאו
בסלולר:
שלחו את המילה
אקסטרה ל"4040"
ובבלוג שלנו:
xo.xnet.co.il

► "איך שמות לב? זה מרגיע אותי. ככה אני מאז שנולדת, כמו שמי תבורי. אידיום. אני גם אוהב להתעסק כל הזמן עם הפינה של הג'ינס, הקצה של המכנסים".

למה הכוונה? למולל את הבד?

"לימדיל'ל (שואג), כן".

אויסידי?

"לא יודע, אני הכל גם דיסלקט, גם יש לי טורט, גם מוצץ אצבע. ועוד כל מיני דברים".

ארז התחתן לפני

בחברת תוכנה. עבורו היתה זו הפעם השנייה מתחת לחופה, לאחר נישואי בוסר בגיל 26 לחברת ילדות, שהחזיקו מעמד כחמש שנים. בזמנו, הגירושין היו ביטוי למהפך דרמטי יותר בחייו, שכלל התפטרות מהדייג'וב האפרפר בפרקליטות מחוז מרכז ורנסנס כקומיקאי, תחילה כתסריטאי ובמאי ובהמשך כמגיש וכטאלנט. אבל למרות שההתמקמות בפרונט בטח זימנה לו כמה מחזרות, את יערה הכיר בסמוך לאותו שינוי כיוון מכריע, ומאז הם ביחד. "אני לא טיפוס הולל באופיי. יערה הצטרפה לחיים הלא פשוטים שלי, עם ההופעות והעליות והירידות, ואין לי עניין בכיבושים שלא קשורים ליעדים מתחום הקומדיה. אני רק רוצה להצחיק ולהיות שלם עם מה שאני עושה. אף פעם לא עניין אותי למנף את זה לדוגמניות ואורח חיים מסוים".

ברלד, בעצמו דוגמה קלאסית ללייט בלומר, הגיב אחרת לשינוי. כשאני שואל על מצבו בתחום הרומנטי, הוא פותח את הסמארטפון ומציג סדרת תמונות של בחורות שאיתן יצא לאחרונה. כולן יפהפיות, אבל את תשומת הלב מושך בעיקר גילן הצעיר.

שלא תסתבך עם קטינה.

"כולן מעל גיל 18. מדהימות, אה?".

איך אתה מכיר בנות?

"כל מיני, פייסבוק וכאלה. ככה אני כל היום - אוכל, סקס, אוכל, סקס, אוכל, סקס. והומור".

למה אתה יותר מוכה לאוכל או לסקס?

"להומור".

הקשר הרציני האחרון שלו היה עם הסטאנדיפיסטי

מור חן. הם הכירו כחצי שנה לפני שברלד חדר לתודעה עם "בובה" והמשיכו יחד שנה נוספת עד שנפרדו. "אני עד עכשיו אוהב אותה", אומר ברלד בקול נוגה ומרפדף לתמונות של חן. "כשהתחלנו הייתי אלמוני, שמן, והיא בכל זאת רצתה אותי. היה אושר גדול. היא יפהפייה. אם תראה את החבר שלה עכשיו לא תאמין - חתיך, גוף מטורף, אהבת חי, איך אני מתגעגע אליה".

אז למה נפרדתם?

"בגדול היא זרקה אותי. זאת שאלה שאתה צריך לשאול אותה" (מור חן העדיפה לא להגיב).

בנקודה הזאת, הוא משנה נושא בתזזיתיות ברלדית אופיינית. "אתה הולך למכון כושר? ומה עם תזונה נכונה?", שאל, "לא כולם יודעים את זה, אבל חשוב לא לערבב שני סוגי פחמימות או שני סוגי חלבונים באותה ארוחה. אם אכלת לחם, אז בלי תפוח אדומה. ואם טונה, אז בלי עוף. יש לך ריבועים? תדע, זה משיגים רק עם אירובי. שעה של הליכה מהירה כל יום".

מחר לקבל טיפים כאלה דווקא ממך.

"אתה יכול לטפח את עצמך אם זה מגיע ממקום נכון ועמוק ואמיתי, אם אתה לא חושב על זה מבחינה שיווקית או חי כלפי חוץ. שיהיה ברור: אני בטוח שחתיך יכול להצחיק הרבה יותר טוב מאשר שמן. כשאתה אסתטי יותר נעים לראות אותך, אצל הקהל תמיד יש את המתח של 'אולי אני אהיה איתו'. יותר משתלם להיות קומיקאי שנראה טוב, בוודאות. מה שכן, ל-80 אחוז מהאוכלוסייה יש נטייה להשמנה. אני שמן כי שחררתי הכל. המודעות לאכול ולספורט ולאורח חיים בריא חסמה לי את הקומדיה. אז עזבתי את זה והתחלתי לגדול. זאת לא היתה החלטה אסטרטגית של 'אהיה הקומיקאי השמן'".

לפעמים נראה שהתאהבת בדימוי של השמן ואתה כל הזמן עסוק בלהזין אותו.

"הצחקת אותי. אני לא חושב על זה מהצד, אני

ברלד:
"האמת היא שאין בנות שנמשכות לשמנים. הן רוצות אותי בגלל הכריזמה, המעמד, הכסף, זה שאני מצחיק אותן, אבל אם תשאל אותן אם הן נמשכות לבטן? אם הן אוהבות את השומן? אך אחת לא"

ממשרד של אלן דלון לא התקבלה תזונה

בתוך זה. אני אוכל כי אני רעב. נראה לך שבא לי ללכת להתאמן ואני מונע מעצמי?"

האמת שכשהורדת חולצה בצילומים, שמתי לב שאתה מוריד שיער בלייזר. כך שלא יתרת לגמרי על אסתטיקה.

"נכון. אני אסתטי מאוד. שם בושם, מתרחץ כל הזמן. פשוט שמן. אני יכול להיות רזה, אבל זה יבוא על חשבון הקומדיה. בגלל זה אני גם לא בזוגיות".

תסביר.

"אני מוותר על כל מה שיכול לקחת לי אנרגיות מהקומדיה. יש לזה ים מינוסים, אבל גם פלוס קטן. אני לא רוצה להגיד שאני הקומיקאי מספר אחת במדינה, אבל אני מגשים את החלום, מנצח את עצמי. אז אני מעדיף ככה, להתמקד.

"הייתי עם ים, ים, ים בנות. היום בגיל 37 זה פחות מעניין אותי. נקסט. רק המיצי העצמי מעסיק אותי. אתה יודע איזה דיכאון זה היה? הייתי הולך ברוטשילד, כולי חתיך כזה, עזבר מיל מישוהי מדהימה, אומר לה: 'איזה נתונים קשים לנסות להתחיל איתך', היא צוחקת, נותנת את הטלפון ובאותו ערב הולכים למיטה. היו המון כאלה. ובפנים אתה מרגיש מוות, שחור, כי לא הגשמת את החלום. לא הייתי חתיך לפני 200 שנה, אני מדבר איתך על ארבע שנים אחורה (שולף הוכחה מצולמת)".

אבל עכשיו אתה יכול ליהנות משני העולמות.

"אז יש גם וגם. לא מזמן הייתי עם בחורה, יום למחרת היא אומרת לי: 'כשאני בולעת רוק אני משתעלת ויש לי כאבים באזור החזה'. אמרתי לה, כנראה יש לך אנגינה. היא הלכה לרופא והאבחנה שלו היתה שיש לה צלע שבורה. כנראה זה קרה בזמן שעליתי עליה, בגלל שאני כבד. סתם, נו, צחקתי".

די, ברצינות?

"האמת היא שאין בנות שנמשכות לשמנים. הן רוצות אותי בגלל הכריזמה, המעמד, הכסף, זה שאני מצחיק אותן, אבל אם תשאל אותן אם הן נמשכות לבטן? אם הן אוהבות את השומן? אף אחת לא".

זה לא צובט לך קצת?

"לא. אני מעדיף ככה, כשזה מגיע לצד זה שהגשמת חלום. אם במקביל אני עם בנות, אז הכל סבבה. פשוט פעם בשביל להשיג אותן הלכתי עם הדקויות עד הסוף - חדר כושר כל היום, תזונה נכונה. עכשיו הקומדיה יותר מעניינת אותי מבחורות, והכי אני שמח שההורים שלי הספיקו לראות את זה, תרשום שאני אוהב את יעקב חורדה ברלד. הם בני למעלה מ-70, יותר מ-50 שנה ביחד, אין דברים כאלה".

ברלד מספר שבמהלך העבודה ב"ארץ נהדרת" הכי נהנה לגלם את הדמות של יעקב, אב המשפחה בסדרת המערכונים על הווג שחוזר לגור עם ההורים, שגם ניפק את הקאצ' פריז הבולט ביותר של העונה ("מי הוא חושב שהוא, אלן דלון?").

בזמנו גם סיפר שהדמות עוצבה בהשראת אביו. "אחרי המערכון של המסעדה, שהיה השני או השלישי, זה פתאום סחף את כל המדינה", הוא אומר, "מי לא ניגש אליי ברחוב? ילדים, זקנות, אריתראים. כולם 'אלן דלון, אלן דלון'. זה היה מטורף". כאשר אני מזכיר לו את הכתבה ב"7 לילות" שבה פורטו בהרחבה טענותיו של הסטאנדיפיסט **אדם שרון**, שטען לזכות ראשונים על הדמות והמשפט המדובר, ואף סיפק הוכחה מצולמת מהופעת עבר, ושבה פורסמו עדויות נוספות על כך שברלד שאל לכאורה, חומרים ורפליקות מבלי לבקש אישור או לתת קרדיט למבצעים המקוריים, ברלד נאטם. "קיבלתי הוראה לא לדבר על זה. תאמין לי שאני מת להתייחס, אבל אני לא יכול, אסרו עליי. לא לגבי אדם שרון ולא לגבי הארגו שגם אליו בטח תגיע תכף (ברלד תועד במהלך הופעה מול בני נוער משליך ארגז מלא חפצים על עובד במה באולם לאחר שזה ביקש ממנו, לכאורה, להישמח מחבלה בציוד הטכני של המקום). בשני המקרים אנחנו נמצאים בהליכים. אז בינתיים אני דיפלומט".

אז מה תגיד על ההשערה שעלתה בכתבה, שלפיה שמרון רצון להוכיח שאתה ראוי לפלטפורמה של "ארץ", נלחצת והשתמשת בחומרים של סטאנדיפיסטים אחרים?

"אתה חוזר לזה, אה? אני לא יכול לדבר, מה נעשה? אני לא רוצה לצאת שוויצר, אבל אני יכול להגיד באופן כללי שזה אני ואלה האנרגיות שלי. 16 שנה הסתובבתי במועדונים - בקאמל, ב-ZOA, בצוותא. עשיתי המון צחוקים, על הבמה ומחוצה לה, והרבה אמנים ראו אותי והושפעו ממני. דווקא

אצלי איכשהו הדברים התהפכו. אבל עזוב, די".
נולד נהג, המנהל של אדם שרון, מסר שהוא איננו מתראיין בנושא. **מולי שגב**, עורך "ארץ נהדרת", לא ידע למסור פרטים בנוגע להתנהלות המשפטית מול שרון, אך מסר שברלד יהיה חלק מהעונה הבאה של "ארץ".
 מקשת נמסר: "אנחנו לא מתייחסים מעל גבי העיתון להליכים המתנהלים בבתי המשפט".

בפרשת הארגו זה הרבה יותר פשוט. יש חומר מצולם.
 "אי אפשר לדמיין איזה עוול נעשה לי. שום דבר ממה שפורסם לא נכון. אתה ראת ארגו נזק, אתה יודע מה היה בארגו? מי הבן אדם המעורב? מה היה לפני ואחרי? אני נורא רוצה שיידעו את האמת, אבל כרגע זה בלתי אפשרי, אז נקסט".
 תגובת אולם עין החורש: "עברנו הלאה, אין תגובה".

בכגישה הראשונה שלנו

ניא פינס שמסמס לו בקדחתנות ומאיץ בו להגיע להשקת חנות נעליים חדשה של **איל קיצים**, מסיח את דעתו. למחרת, כאשר האייטם משודר, מתברר שהגיחה לשם היתה משתלמת - ברלד השליך כמה סניקס, חשף חריץ, שחרר כמה מנהמותיו המוכרות והפך לכוכב של האייטם, ואילו הצוות של פינס חילץ קצת אקשן מאירוע עיסתי ומשמים בקניון. "הפכת לליצן להשכרה", אני מסיח בברלד בפגישתנו השנייה, אבל הוא לא רואה בזה עלבון. "אין לי שום בעיה עם זה. אני אוהב את הקומדיה וחי אותה. אין לי אשה או ילדים ואני אפילו לא חושב בכיוון. אני נשוי להומור. את כל שאר הדברים העפתי מהחיים שלי. להצחיק זה הדבר הכי רחני ואמיתי מבחינתי. אחרי כל מה שעברתי, אחרי הדיכאונות והתקפי החרדה, ההומור מרים אותי. אני רוצה לעשות טוב. השאיפה שלי זה להגיע לרמות שאני עוזר לאנשים, כמו רופא. באמת ובתמים לעזור את השורה התחתונה. לא רוצה שיתעסקו בזה שהשמנתי או רזיתי, בבחורה שיצאתי איתה או בכמה כסף הרווחתי".

אבל זאת היתממות. אתה משתף פעולה עם המכונה. יש יותר אייטמים בפינס עליך מאשר על בר רפאלי.
 "אני מודע למשחק, אבל לא תראה אותי בדאווין. בחו"ל, אפילו כשאתה שמן, זה לא מונע ממך לשים שרשראות זהב ולנסוע במכוניות ספורט. אני לא שם".

"תחשוב שעברו עליי 16 שנה של כישלון, של גיהנום", שועט ברלד, "מה שהחזיק אותי היה ערבי חובבים בימי רביעי בקאמל. מגיל 19 עד גיל 35 נשמתי בשביל זה. בימים חמישי, שישי, שבת, ראשון, שני ושלישי לא חייתי. וזה עולם של קנאה, ומרמזה והשוואות, ואתה לא מרוויח כסף. כמו בית כלא. בהתחלה הייתי מוצר לא מוגמר ואז כשכבר הגיעו ההצעות לא הרגשתי מוכן נפשית ואמיתי לא. והחיים עוברים, ואני מרזה ומשמין ומרזה, אבל המשכתי. הכל עניין של התמדה".

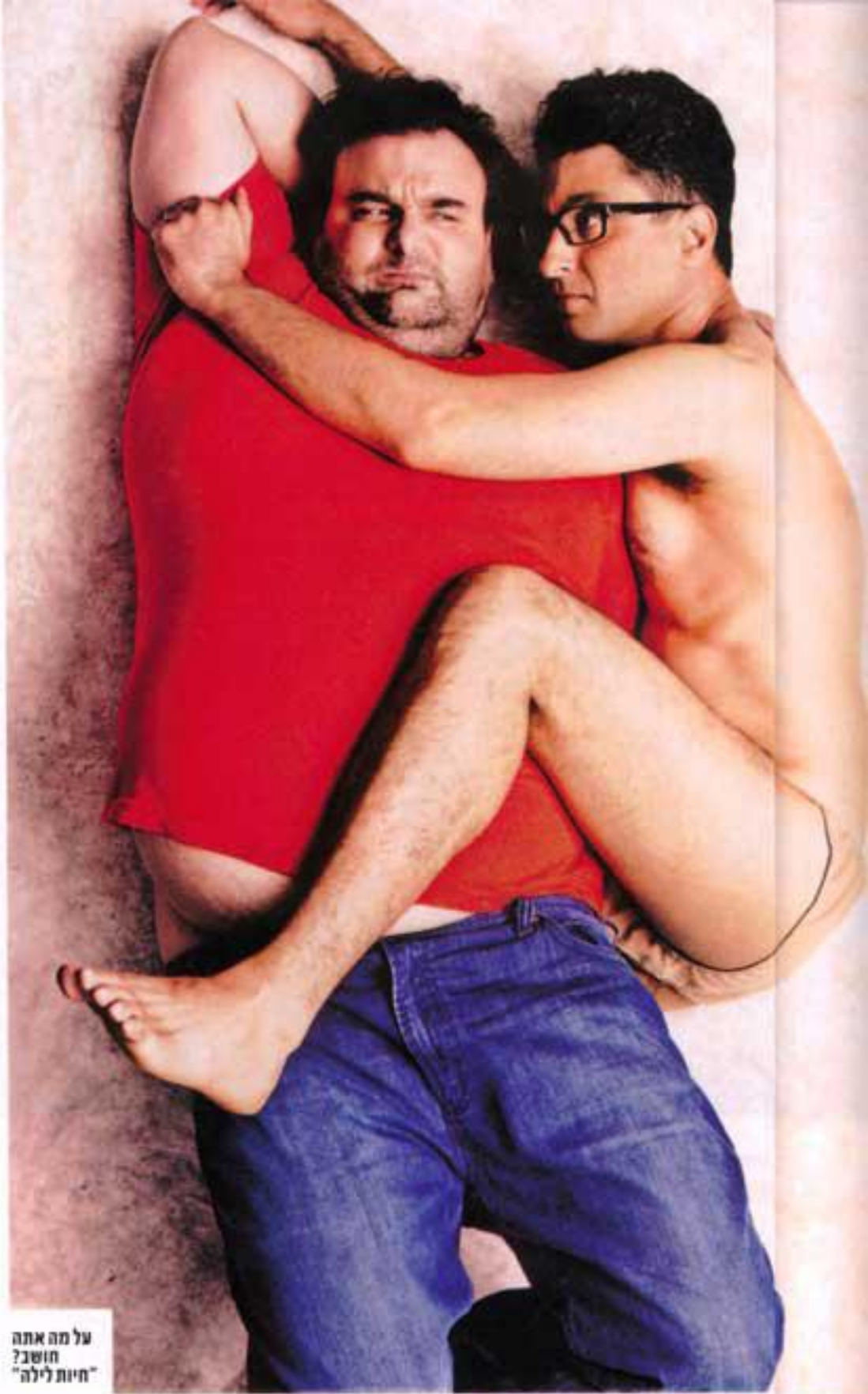
"היום אם אני רוצה משהו והולך איתו עד הסוף הוא יקרה מאה אחוז, בתנאי שאני לא מת, נפצע או משתגע. אם אני מגדיר לעצמי שאני רוצה להצליח בהוליווד או ייקח כמה שייקח, אבל בסוף אהיה בין חמשת הקומיקאים הכי מצליחים שם. גם אם זה יקרה רק בגיל 60. כמו שבגיל 20 רשמתי לעצמי שבגיל 40 אהיה בין הקומיקאים הכי מצליחים בארץ. אני אומר לך, ככה בדיוק רשמתי".

אתה נשמע בטוח בעצמך. מה יקרה אם יום אחד כל זה ייגמר? "לא יודע איך לענות על זה, זאת שאלה באוויר".
 נראה שאתה חייב את הקומדיה בשביל להרגיש שלם. "כן, כן".

אז אולי יש לך את הדי.אן.איי של דודו טופז? אולי אתה עלול להשתגע בלי זה?
 "זאת השוואה לא הוגנת. אצלי זה ממקום של קומדיה, הוא היה מוכר להצלחה ופרסום".
אתה לא יכול להפריד את הקומדיה מההכרה בה. אתה הרי לא מופיע בחלל ריק.

"זאת שאלה נכונה, אבל מכשילה. הדברים האלה לא חייבים לבוא ביחד. אני אוהב להצחיק, זה כיף עולם, אבל אם כל המסביב היה מעניין אותי, לא הייתי נראה ככה. הייתי רוז, לובש בגדים נוצצים, קונה מכוניות, בתים, עובדה שאני נשאר אמיתי ורגיל. תרשום - אמיתי ורגיל". □

"חיות לילה", שני דב'עי, 20:20, HOT קומדי סנטורל

על מה אתה חושב? "חיות לילה"

חבר'ה, אני מחליף אתכם ארגו פרופט

"הייתי עם ים, ים, ים בנות. 37 זה פחות מעניין אותי. ברלד נקסט" וחברה